The Making of Betzalel

Parashat Vayakhel-Pekudei ~ Torah in Motion ~ R. Judah Kerbel

1. שמות פרק לא, ב-ה

(ב) רְאֵה קָרָאתִי בְשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶּן חוּר לְמַשֵּׁה יְהוּדָה: (ג) וָאַמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחַכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדָעַת וּבְכָל מְלָאכָה: (ד) לַחְשֹׁב מַחֲשָׁבת לַעֲשׁוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחשָׁת: (ה) וּבַחַרשָׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחַרשָׁת עָץ לעשׂוֹת בָּכל מְלֹאכה:

1. Exodus 31:2-5

"I have called by name [designated] Betzalel, son of Uri son of Chur, of the tribe of Yehudah. I have filled him with Divine spirit, with wisdom, with understanding, with knowledge, and with [the skill to perform] all types of crafting, to devise plans to work in gold, in silver, and in copper, to cut stones for setting, to carve wood, and to work in all types of crafting.

2. שמות פרק לה, ל-לה

(ל) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְקֹוָק בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַשֵּה יְהוּדָה: (לא) וַיְמֵלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָרָמָה בִּּתְּבנִּה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה: (לב) וְלַחְשֹׁב מַחַשָּׁבת לַעֵשׂת בַּזָּהָב וּבַבֶּסֶף וּבַּנְּחֹשֶׁת: (לג) וּבַחַרשׁׁת אֶבֶן לְמֵלֹאת וּבַחַרשׁׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכֶת מַחַשְׁבֶת: (לד) וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהַלִּיאָב בֶּן אַחִיסָמֶךְ לְמַשֵּה דָן: (לה) מְלֵּא אֹתָם חָכְמַת לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמְן בִּתוֹלַעַת חַשַּינִי וּבַשְׁשׁ וִאֹרֵג עִשִּׁי כָּל מִלָּאכֶה וְחִשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת:

2. Exodus 35:30-35

Moshe said to the B'nei Yisrael, "See, Adonoy has designated by name, Betzalel, son of Uri, son of Chur, of the tribe of Yehudah. And He endowed him with Divine spirit, with wisdom, with understanding, with knowledge and with [the skill to perform] all types of crafting. And to devise [plans] with ingenuity, to execute [those plans] in gold, in silver and in copper. And in masonary for settings, and in carpentry, to execute all kinds of clever tasks. And the ability to instruct he instilled in his heart, he (Betzalel) and Oholiov, the son of Achisomoch of the tribe of Dan. He filled them with wisdom of the heart, to execute all the tasks of the engraver, the craftsman, and the embroiderer of greenish-blue wool, dark red wool, crimson wool, fine linen, and the [the tasks of] weaver, [also] that of laborers and planners.

2. אבות פרק ד משנה יג

רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, שָׁלשָׁה כְתָרִים הֵם, כֶּתֶר תּוֹרָה וְכֶתֶר כְּהֻנָּה וְכֶתֶר מַלְכוּת, וְכֶתֶר שֵׁם טוֹב עוֹלֶה עַל גַּבֵּיהֶן:

3. Avot 3:4

Rabbi Shimon said: There are three crowns: the crown of torah, the crown of priesthood, and the crown of royalty, but the crown of a good name supersedes them all.

4. ברטנורא

וְבֶתֶר שֵׁם טוֹב. מִי שָׁיֵשׁ בְּיָדוֹ מַעַשִּׁים טוֹבִים וּשְׁמוּעָתוֹ טוֹבָה מֵחַמַת מַעַשָּׂיו, לֹא מָצִינוּ לוֹ בֶּתֶר בַּתּוֹרָה שֶׁיּהְיוּ חַיָּבִים לִנְהגֹ בּוֹ כָּבוֹד, **וְהוּא טוֹלֶה עַל גַּבֵּי בְּלָּן, שֶׁבָּל הַשְּׁלשָׁה בְּתָרִים צְרִיכִים לוֹ**. שֶׁאָם תַּלְמִיד חָכָם הוּא וְסַנִּי שׁוּמִעֵנִיה, שָׁרֵי לִבְזּוּיֵה. וָאָם כֹּחֵן גַּדוֹל הוּא, אָמִרִינֵן בִּיוֹמַא (דף ע"א) יֵיתוֹן בִּנִי עַמִמַיָּא לִשְׁלַם דְּעַבְדִין עוּבְדֵי אַהַרֹן, וְלֹא יֵיתוֹן בְּנֵי אַהַרֹן לִשְׁלֶם דְּלֹא עָבְדִין עוּבְדֵי אַהַרֹן. וְאִם מֶלֶךְ הוּא, כְּתִיב (שמות כב) וְנָשִּיא בְּעַמְּךָ לֹא תַאֹר, בִּעוֹשֵׂה מֵעַשָּׁה עַמָּך:

4. Bartenura on Avot 3:4

"but the crown of a good name": Whoever has in his hand good deeds and a good reputation because of his deeds - we have not found a crown for him in the Torah such that one is obligated to honor [its bearer]. But it rides on top of them all, as all three of the crowns require it. Since if he is a Torah scholar and his reputation is hateful, it is permissible to disgrace him. And if he is the high priest, we say in Yoma 71b, "Let the children of the nations come in peace who are doing the deeds of Aharon and let not the sons of Aharon come in peace who are not doing the acts of Aharon. And if he is a king, it is written (Exodus 22:27), "and a prince among your people you shall not curse" - when he does the actions of your people.

5. מדרש תנחומא, פרשת ויקהל, סימו א

וּיאּמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא ה' בְּשֶׁם בְּצַלְאֵל. יְלַמְּדֵנוּ רַבֵּנוּ, עַד בַּמָּה חַיָּב אָדָם הַמְטַבּּל בַּכִּלְאָיִם. כָּךְ תָּנִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי, וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנִז לֹא יַעֵלֶה עָלֶיךָ (ויקרא יט, יט), אַפִּלוּ עַל גַּבֵּי מֵאָה כֵּלְטִ אָסוּר לוֹ לִלְבּוֹשׁ. אַבָּל אִם פַּרַשׁ אוֹתוֹ תַחְתָּיו בִּלְבָד שֶׁלֹא יְהֵא נוֹגֵעַ בְּשָׂרוֹ בְּכִלְאַיִם, מְתָּר, שֶׁנֶּאֶמֵר: וּבֶגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנִז לֹא יַעֵלֶה עָלֶיךָ לֹא יַעֵלֶה, אַבָּל אַתָּה מִצְיָתן תַּחְתָּיך. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוֹּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, שִׁמְרוּ שַׁעַטְנִז לֹא יַעֵלֶה עָלֶיךָ לֹא יַעַלֶה, מִצְיָה, וּשְׂכָר מִצְּוָה מְצְיָה, וֹשְׂכָר עַבֵּרָה עַבֵּרָה. בֶּן עַזָּאי אוֹמֵר, מִצְּוָה אוֹרֶרֶת מִצְּוָה וְשָבֶרָה גוֹנְכָר עַבְרָה עַבְרָה. בָּן עַזָּאי אוֹמֵר, מִצְּוָה אַתָּר, מִוֹסְרִין לוֹ עַבְרָה. אָמַר רַבִּי מֵאִיר, עַל כָּל מִצְּוָה שֶׁאָדָם עוֹשֶׁה, מוֹסְרִין לוֹ מַלְאָבֶיוּ לְשָׁמְרוֹ, כִי מַלְאָבָיוּ יְצַנֶּה מִּנְה אַחָר. מִוֹסְרִין לוֹ מַלְאָבִים הַרְבָּה לְשָׁמְרוֹ, בִּי מַלְּהָר, הִיּא לֹבָּי מִלְנִה שֵׁם טוֹב לְעַצְמֹנוֹ אַהְּ שְׁמֹרוֹ, בִי מַלְאָרִי יְצַנָּה בָּמִּצְית מִבּי מָאִית, מִוֹים לִּנְשְׁתוֹ בָּר מִצְיָה מָלְבִי מִּלְי אָבְים מִרְבָּה בְּמִיּצְלוֹת מָלְים שׁם טוֹב לְעַצְמוֹ אַה מִיּבְעְ שְׁבֹּי יִצְנָיה לִּוֹ לְשִּבְּת מִיב מְרָב, וְשִׁה בְּמִילוֹ מִוֹ מְלָאִבּיוֹ לִי בְּעָבְיוֹ וְאָבְית לוֹ בִּילְיִבְיוּ מִּלְים מִבּי מְאִנְית מִבּי מִבְּנִי מְשִׁבְּית מָלְיבְיוּ מִלְי מְשִׁב מִבּי בְּיִבְיִלְי אָבִי מִי מְשְׁבְּע מְבִּי מְשְׁבְּיוֹ מָה שָּקוֹם מִּה שָּקוֹי בָּי מִילְיבִיוּ מִשְׁבָּי מִּעְם מִּבְי מִבְּנִים מִילְים מִּים מִּבְּי מָב מְיִב מְנִים מִּבְּים מִּבְיוֹם מִיבּי מִבְּיִב בְּיִבְי מִּבְּיוֹם מִי מִבּי מִינְים מִּי מִּבְיוֹ מִי מְעִבּי מִּי בְּבָי מְשְׁבְּי מְבְיוּ מִבְי מְיִים מְעִים מִי מְיִב מְיִב מְים מְּבְיוּ מְעִבְּי מִי מְּבְּי מִי מְּאִים מִּי מִּל מְבְּים מָּעם מִּבְּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִי מִּים מִי מִינְים מִּיְעִים מִים מְים מִּיְים מְיִים מִּיבְים מִּי מִיּים מְּיִּים מִי מִינְים מְיִים מְּעְם מְּבְּים מְּעִילְם מִילְים מְּים מִּבְּים מְ

5. Midrash Tanchuma, Vayakhel 1

And Moses said unto the children of Israel: "See, the Lord hath called by name Bezalel the son of Uri" (Exod. 35:30). May it please our masters to teach us: How far must a person go to eliminate mixed materials (shatnez)? R. Simeon the son of Yohai concluded from the verse Neither shall there come upon thee a garment of two kinds of stuff mingled together (Lev. 19:19) that a man is prohibited from donning an outer garment of mixed material even though he puts it on over a hundred other garments. However, if he should put it on beneath his other garments, without the mixed material touching his body, he is permitted to do so, for it is said: Neither shall there come upon thee a garment of two kinds of stuff mingled together. The words upon thee signify that it may not be worn as an outer garment but that it may be placed underneath (i.e. closer to the body). The Holy One, blessed be He, said to Israel: Keep My commandments and My statues. Why? Because the consequence of a good deed is another good deed, but the result of committing a sin is another sin. Ben Azzai stated that one good deed results in another good deed, and one sin produces another sin. R. Meir said: For every good deed a man performs, an angel is assigned to watch over him. If he does one good deed, one angel is assigned to him, and if he performs many good deeds, many angels are assigned to him, as it is said: For he will give His angels charge over thee (Ps. 91:11). Every time a man increases the number of good deeds he performs, he adds to his good name. You find that a man is known by three names: the name by which his father and

mother call him, the name by which other men call him, and the one he earns for himself; the most important name is the one he earns for himself.

תַּדַע לְךָ, **שֶׁהֵרֵי בְּצַלְאֵל עַל יְדֵי שֶׁקָנָה שֵׁם טוֹב, זָבָה שֶׁייֵעשֶׂה מְלֶאבֶת הַמִּשְׁבָּן**. וּכְתִיב: נִבְחָר שֵׁם מֵעשֶׁר רָב, מִבֶּסֵף וּמִזָּהַב חֵן טוֹב (משלי כב, א). מִנַּיַן, מִמַּה שֲׁקַרְאוּ בִּעָנַיַן רָאוּ קַרָא ה' בִּשֶׁם בְּצַלְאֵל.

You know this is so from the fact that **Bezalel was granted the privilege of building the Tabernacle because he had earned a good name**, as it is written: A good name is rather to be chosen than great riches, and loving favor rather than silver and gold (Prov. 22:1). Whence do we know this? From the name by which he called him: See, the Lord hath called by name Bezalel.

זֶה שֶׁאָמֵר הַכָּתוּב: טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב וְיוֹם הַמָּוֶת מִיוֹם הָוָּלְדוֹ (קהלת ז, א). אָמְרוּ לִשְׁלֹמֹה, מַהוּ טוֹב שֵׁם מְשִׁבֶּים הַבָּעָה שָׁאָדָם בּוֹלָד, אֵין הַכּּל יוֹדְעִין מִי הוּא. נִפְּטֵר בְּשֵׁם טוֹב, מַשְׁבִּיעַ מַעֲשֵׂים טוֹבים, בְּשִׁם טוֹבים, בְּאַין יִשְׂרָאֵל מְטַפְּלִין עַמּוֹ, עוֹשִׁין עִמּוֹ גְּמִילוּת חֶסֶד. מַכְרִיזִין שִׁבְחָם וְאוֹמְרִים: פְּלוֹנִי זֶה כַּמָּה צְדָקוֹת כַּמָּה תוֹרָה כַּמָּה מִצְיֹת עַשַׂה, מִשְׁכָּבוֹ תָהֵא עִם הַצַּדְּיִקִים.

Scripture states elsewhere: A good name is better than precious oil; and the day of death than the day of one's birth (Eccles. 7:1). They asked Solomon: Why is a good name better than precious oil? He replied: When a man is born, no one knows what he will become, but when he leaves this world with a good name, good deeds become abundant because of him. The Israelites attend him, they perform deeds of charity, they extol him with praises, and they exclaim: "How righteous was so-and-so, and how wholeheartedly he fulfilled the law and performed good deeds." May his sleep be with the righteous.

ּוְלָמָּה לֹא אָמַר, טוֹב שֵׁם מִיֵּין הַטּוֹב וּמִדְבַשׁ הַטּוֹב, וְהִנִּיחַ כָּל הַמַּשְׁקִין וְאָמַר מִשֶּׁמֶן טוֹב. אֶלָא מַה הַשְּׁמֶן אַתָּה נּוֹתֵן לְתוֹכָן מִיִם וְהֵן בּוֹלְעִין, בָּ**דְ בַּעַל שֵׁם טוֹב.**דָּבָר אַחֵר, טוֹב שֵׁם מִשְׁמֶן טוֹב. שֵׁם טוֹב עוֹלָה, וְשָׁמֶן טוֹב יוֹרָד. שֵׁם טוֹב עוֹלָה, שָׁנֶּאֱמַר: וְאֶעֶשְׂך לְגוֹי גָדוֹל,
וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךְ (בראשית יב, ב). וְשֶׁמֶן טוֹב יוֹרֵד, שֶׁנֶּאֱמַר: כַּשְּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד (תהלים קלג, ב). שְׁמֶּן
טוֹב, לְפִּי שָׁעָה. וְשֵׁם טוֹב, לְעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְּנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ (תהלים עב, יז). וְכֵן אַתְּ אוֹמֵר
בּנְבִיאִים וַחַכָּמִים. שָׁמֶן טוֹב בָּלֶה, וְשֵׁם טוֹב אֵינוֹ כָלֶה, שֶׁנֶּאֱמַר: שֵׁם עוֹלָם אָתֶּן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרָת.

Why did Solomon not say: "A good name is better than wine or honey"? And why did he refrain from mentioning any other fluid except precious oil? Because of the fact that when you pour water into a bottle of oil it rises and floats to the surface, while other fluids are miscible with water. That is what happens to one who possesses a good name. He rises to a new level in his community. Another comment on A good name is better than precious oil. A good name increases (among people), while precious oil descends. A good name arises, as it is written: And I will make of thee a great nation, and I will bless thee and make thy name great (Gen. 12:2), while precious oil flows downward, as it is said: It is like the precious oil upon the head (Ps. 133:2). Precious oil is transitory, while a good name is everlasting, as is said: May his name endure forever; may his name be continued as long as the sun (ibid. 72:17). This was said in reference to the prophets and the wise men. Precious oil may be destroyed, but a good name is indestructible, as it is said: I will give them an everlasting memorial, that they shall not be cut off (Isa. 56:5).

שֶׁמֶן טוֹב, בַּעֲשִׁירִים. וְשֵׁם טוֹב, בַּעֵנִיִּים וּבַעֲשִׁירִים. שֵׁם טוֹב, בַּחַיִּים וּבַמֵּתִים. וְשֶׁמֶן טוֹב, בַּחַיִּים. שֶׁמֶן טוֹב, בַּחַיִּים. וְשֶׁמֶן טוֹב, בַּחַיִּים. שֶׁמֶן טוֹב נוֹפֵל עֵל הַמֵּת וְחוּא מַבְאִישׁ, שֶׁנֶּאֲמַר: זְבִּעֵל וַיִּשְׁם טוֹב, נוֹפֵל עַל הַמֵּת וְאִינוֹ מַבְאִישׁ, שֶׁנֶּאֲמַר: וַיַּעֵל וַיִּשְׁכַב זְבִּע שָׁמֶן רוֹקַחַ (קהלת י, א). וְשֵׁם טוֹב, נוֹפֵל עַל הַמֵּת וְאִינוֹ מַבְאִישׁ, שֶׁנֶּאֲמַר: וַיִּשְׁכ בְּיוֹ וְעִינָיו עַל עֵינָיו וְכַפָּיו עַל כַּפָּיו וַיִּגְהָר עָלָיו וַיָּחָם בְּשֵׂר הַיָּלֶד (מלכים ב ד, לד). דְּבָר אַחֵר, שֶׁמֶן טוֹב נוֹפֵל עַל הַמִּים וְהוּא נִדְּח, שֵׁם אֵינוֹ נִדְּח, שֶׁנֶּב עִל הָאוּר וְאֵינוֹ נִשְּׂרָף, וְשֵׁם טוֹב נוֹפֵל עַל הָאוּר וְאֵינוֹ נִשְׂרָף, שֶׁנֶּאֱמַר: וִיֹּאמָר הוֹ לַדָּג וַיְבָּץא אָת יוֹנָה אֶל הַאִּרָף, שְׁנֶּאֱמַר: וִיִּאמַר בּוֹפֵל עַל הָאוּר וְאֵינוֹ נִשְׂרָף, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁם טוֹב נוֹפֵל עַל הָאוּר וְאֵינוֹ נִשְּׁרָף, וְשֵׁם טוֹב נוֹפֵל עַל הָאוּר וְאֵינוֹ נִשְׂרָף, וְשֵׁם טוֹב נוֹפֵל עֵל הָאוּר וְאֵינוֹ נִשְּרָף, שַׁרָּרָן שַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבִד נְגוֹ (דניאל ג, כוֹ).

Precious oil is possessed by men of wealth, but a good name may be attained by poor and rich alike. A good name adheres to the living and the dead, while precious oil exists for the living alone. The scent of precious oil may travel from the sleeping chamber to the anteroom, but a good name travels from one end of the earth to the other. When precious oil falls upon a corpse, it become putrid, as it is said: Dead flies make the oil of a perfumer fetid and putrid (Eccles. 10:1), but when a good name is possessed by a deceased person, it does not deteriorate, as is said: And he went up, and lay upon the child, and put his mouth upon his mouth, and his eyes upon his eyes, and his hands upon his hands, and he stretched himself out upon him; and the flesh of the child waxed warm (II Kings 4:34). Another explanation. When precious oil falls into water it floats away, but a good name does not float away, as is said: And the Lord spoke unto the fish, and it vomited out Jonah upon the dry land (Jonah 2:11). Another explanation. When precious oil falls into a fire, it is consumed, but when a good name falls into fire, it is not consumed, as is said: Then Shadrach, Meshach, and Abed-nego came forth out of the midst of the fire (Dan. 3:26).

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר סִימוֹן, מָצִינוּ שֶׁבַעֵלֵי שֶׁמֶן טוֹב נִכְנְסוּ לִמְקוֹם הַחַיִּים וְיָצְאוּ מֵתִים וּבַעֵלֵי שֵׁם טוֹב נִכְנְסוּ לִמְקוֹם הַחַיִּים וְיָצְאוּ מַתִּים בְּשָׁמֶן הַמִּשְׁחָה. וּכְנִסוּ לִמְקוֹם הַמֵּתִים וְיָצְאוּ חַיִּים. נָדָב וַאֵבִיהוּא נִכְנְסוּ לְהַקְרִיב וְיָצְאוּ שְׁרוּפִים, וְהֵם מְשׁוּחִים בְּשָׁמֶן הַמִּשְׁחָה. וּכְתִיב: וַתִּצֵא אֵשׁ מִלּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם (ויקרא י, ב). חַנַנְיָה מִישָׁאל וַעַזְרְיָה עָלוּ לְאַתּוּן נוּרָא וְיָצְאוּ חַיִּים, שֶׁנֶּאֱמַר: בַּאדִין נָפְקִין שַׁדְרַךְ מֵישַׁךְ וַעֲבֵד נְגוֹ מִן גּוֹא נוּרָא (דניאל ג, כו). וְיוֹם הַמָּנֶת מִיּוֹם הָוָּלְדוֹ (קהלת ז, א). בּוֹלְדָה מְבִּלְאַל, מִבְּבֵל יוֹדְעִין. מֵת, נִסְתַּלָּק עַמּוּד הָעָבָן. נוֹלֵד אָבֵלְאֵל, אִין הַבּּל יוֹדְעִין. מָת, נְסְתַּלָּת הַמְּשָׁבָן. נִלְדִר אַהַרֹן, אֵין הַבּל יוֹדְעִין. מִתְ, בְּמִלְ עַמּוּד הָעָבָוֹ מִבְּנֵי מִבְּלְאֵל, מִבְּנֵי אֵין הַבּל יוֹדְעִין. נִהְמַבָּה לִמְלֶאבֶת הַמִּשְׁבָּן, יִדְעוּ אוֹתוֹ הַבּל. טוֹב שֵׁם מִשְׁמֶן טוֹב, טוֹב שְׁמוֹ שָׁלְחָה. שָּבְּלְאֵל מִבְּנֵי אַנְעָר מִוֹים הָעָּלְוֹ מִינְים הָבְּלְאָר מִּבְּילִית בְּבִּלְאָל הִבְּלְּתוֹ שִּבְילְאָל הִיקְבוּוֹ שִׁרְבִין שְּנִימְן הַבּּל יוֹדְעִין. בִּמְבָּים בְּצְּלְאָם הָבְּלְ מִיבְּים בְּצִלְאֵל מִבְּנִי בְּעִבּי הִיּאְבָּוֹ מִילְבִין מִינִים בְּילְים בְּבִילְ שִׁבְּמְשְׁחוּ בְּשְׁמֵן הַמְּשְׁחָה. שָּבְצַלְאֵל, הָּבְיוֹ שִׁבְּלְיתוֹ שְׁבִּמְשְׁחוּ בְּשָׁמֶן הַמְּשְׁחָה. שָׁבְּלְאָב, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּל מְנִיתוֹ שְׁבִּילְ מְיִבְיּים בְּצַבְלְאֵבל, מְבָּרוֹשׁ בְּרִים מְיִים בְּיִים בְּעָבְּיוֹבוֹי בְּנִים בְּנִים בְּבָּלְיִים בְּינִים עִינִים שְּנְתְי שִׁם בּוֹנְילִים מְּחִים בְּינְים בְּיִים בְּיבְילְים בְּיבְים בְּעְילְם בְּבִים בְּבְּעְבִילּים בְּעִבּים בְּבְּבְילְאָת בְּיבּים בְּבּלְבִילְים בְּיבְים בּּבְּים בּיבֹּים בְּיבְים בְּיבְּבִילְ בְּיִים בְּילְים בְּיבְים בְּבְּבְּילְים בְּיבְּבּים בְּיבְים בְּבְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְים בְּבְּיבוּ בְּבְּבְים בְּבְּבְעִים בְּיבְּים בְּיבְעּבְיל מִים בְּבֹּי בְּיבְם בְּשְּבְּים בְּעְיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּעִבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְיבְי

R. Judah the son of Simon stated: We find that one who possesses precious oil may enter a healthy place and come out a corpse, while the owner of a good name can enter a place of death and come out alive: Nadab and Abihu approached the altar to offer sacrifices, but they were consumed even though they were anointed with it, as is written: And there came forth fire from before the Lord and devoured them. Hananiah, Mishael, and Azariah, on the other hand, went into the fire and came out alive... When a child is born, no one can foresee the vicissitudes that may befall him, but at the time of his death everything about his life is known. When Miriam was born, no one was aware of it, but at her death the well disappeared. When Aaron was born, no one knew but when he died, the cloud of glory was removed; when Bezalel was born, nobody knew but (before he died) he was called to build the Tabernacle. (After their deaths,) everyone knew these things. A good name is better than precious oil. Bezalel's good name was more helpful to him than anointing oil to the sons of Aaron, for in the case of Bezalel, the Holy One, blessed be He, declared: See, the Lord hath called by name Bezalel.

6. מדרש תנחומא, פרשת ויקהל, סימן ב

נָאֵמֵלֵּא אֹתוֹ רּוּחַ אֱלֹהִים בְּחָבְמָה, שֶׁבְּבֶּר הָיְתָה בּוֹ חָבְמָה. לְלַמֶּדְרָ, שָׁאֵין הַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא מְמֵלֵּא חָבְמָה אֶלָּא לְתֹּי שֻׁיָּשׁ בּוֹ בְּבָר. מַטְרוֹנָה אַחַת שָׁאֵלָה אֶת רַבִּי יוֹסִי בַּר חַלַפְתָּא, מַהוּ שֶׁבָּתָב יָהַב חָבְמְתָא לְחַבִּימִן (דניאל ב, כֹא). לַטִּפְּשִׁים הָיָה צָּרִיךְ לוֹמֵר. אָמְרָה לֹוּ: לֶעָשִׁיר. אָמֵר לָה: וְלָמָה. אָמְרָה לֹוֹ: לֶעָשִׁיר. אָמֵר לָה: וְלָמָה. אָמְרָה לֹוֹ: לֶעָשִׁיר. אָמַר לָה: וְלָמָה. אָמְרָה לֹוֹ: שָׁאִם יְחָסַר, יְהְיָה לֹוֹ הַמְוֹן שֻׁיִפְּרָע. אַבָּל עָנִי, אִם יְאַבֵּר מְעוֹתִי, מַהֵּיכָן יִפְּרָע. אָמֵר לָה: יִשְׁמְעוֹ אִזְנִיךְ מַה שָׁפִּיךְ מְדַבָּר מְעוֹתַי, מַהַילָן יִפְּרָע. אָמֵר לָה: יִשְׁמְעוֹ אִזְנִיךְ מַה שָׁפִּיךְ מְדַבֵּר בְּרָ, אִם הָיָה הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַחַבָּמִים, שֻׁיִּהוּ וֹיִשְׁבְּרוֹ בְּבָתֵי מְרְחַצָּאוֹת, וְאֵין מְקְמָה הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַחַבָּמִים, שֶׁיְּהוּ וֹלְבְרָת הָבְבָּת יְבְּבָּת וִבְּלָ מְלָאְכָה. וְכֵן אַהְ מִלְא בְּרוּן בִּיּשִׁין, בָּה. לָּכָךְ בְּתִיב: וָאַמֵּלֵא, מִלֵּא מִי שֶׁהָיָה בֹוֹ בְבָר חָכְמָה, בְּתָבוֹה וּבְדַעַת וּבְּלָל מְלָאכָה. וְכֵן אַמְלְשְׁ בָּרוֹ הָבְעָת וֹבְּלָל מְלָאכָה. וְמָבְל הְבָשׁ מִוֹ שְׁקְרְיִם, וְּהָבְּתֹים הְבָבָע אוֹ שָׁלְישְׁר בְּהִים בְּבָּבְי וְיִהוֹשְׁתְ בָּרוֹן מָלֵא רִם, בְּשָׁהַחְנְוָנִי בְּּבָּה שָׁי, שֶׁרְוֹע בָּרוּ הָּבְּעִים וְּבְּלִי שָׁל שָׁרְיָם, וְהַבָּר הַיָּת בְּלָב שְׁלְשְׁל מְרְיָם. וְהַלְּחוֹש בָּרוּךְ הוּא בְּשָּהַחְעָנִי בְּנִב שׁוֹ שְׁלְרִים, וְהַקְּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּשֶׁהַחְעָנִי בְּנְבִי בְּעָר שִׁלְיל מְרָים. וְהַבְּי וֹשְׁל מְרְיָם, וְהַבְּלְישׁ בָּרוֹך הוּא בְּשְרוֹל בָּין הִיּבְּים שְׁבְּיִבְישׁ בְּישׁרְחִבּים בְּבְעוֹ בְּלִי שְׁל בְּים בְּבְשׁ אִנֹי שְׁבְּים בְּבְשׁ בְּיוֹ בְּבְע הְעִים בְּבְישׁ בְּיוֹל בָּרוּךְ הִיּב בְּעָר הָּיִבְּים בְּיִבּי בְּישְׁבְים בְּבְשׁ בְּבְשׁ בְּיִב מְיִבּים בְּיִבְּי בְּיִים בְּיִבְים בְּבְשׁ בְּיֹם בְּיִים בְּיִבְים בְּבְּיִבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּבִים בְּבְים בְּבְים בְּיִבְים בְּבְּבִי וְנְבְיִים בְּבָּבְים בְּבְיבִים בְּבִים בְּבְים בְי

6. Tanchuma, Vayakhel 2

And he hath filled him with the spirit of God, in wisdom, in understanding, and in knowledge (Exod. 35:31). Wisdom is mentioned, despite the fact that he had been endowed previously with wisdom, to teach us that the Holy One, blessed be He, does not grant wisdom to anyone unless he already possesses some wisdom. A lady asked R. Yosé the son of Halafta: "What is meant by He giveth wisdom to the wise (Dan. 2:21)? Should not the verse say 'He giveth wisdom to the fool'?" He replied: "My daughter, if two men came to you to borrow money, one of them being poor and the other rich, to whom would you lend the money?" She answered: "I would lend the money to the rich man, of course." "Why?" he asked. And she replied: "If the rich man should suffer a loss, he would still have sufficient money to repay me, but if the poor man lost my money, how could he possibly repay me?" He said to her: "Let your ears hear what your lips have said. If the Holy One, blessed be He, gave wisdom to fools, they would still sit in privies, in filthy alleys, and in bathhouses, and would not put the wisdom to use. Hence the Holy One, blessed be He, gives wisdom to the wise, who sit in the chambers of the elders, in synagogues, and in house of study, and they utilize that wisdom." Therefore it is written: He hath filled him with wisdom (Exod. 35:35).

He gives wisdom to one who possesses wisdom and understanding and knowledge in all kinds of work. Similarly, you find that this was so in the case of Joshua: Joshua the son of Nun was full of the spirit of wisdom (Deut. 34:9), for he already possessed wisdom. This may be compared to a shopkeeper to whom a man goes to purchase wine, honey, oil, or brine. The shopkeeper smells the odor that comes from the bottle, and if it is of wine he pours wine into it, and he does likewise with honey, oil, or brine. When the Holy One, blessed be He, observes that a man has the spirit of wisdom within him, He fills him with additional wisdom. Hence He hath filled him with the spirit of wisdom, since he already possesses some.

7. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נה עמוד א

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק: אֵין מַעַמִידִין פַּרָנָס עַל הַצִּבּוּר אֶלָּא אָם כֵּן נִמְלָכִים בַּצִּבּוּר, שֶׁנֶּאֶמַר: ״ְרְאוּ קָּרָא ה׳ בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל״, אָמֵר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה: מֹשֶׁה, הָגוּן עָלֶידָ בְּצַלְאֵל? אָמֵר לוֹ: רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִם לְפָנֶיךָ הָגוּן הְלְפָנֵי לֹא כָּל שֶׁבֵּן! אָמַר לוֹ: אַף עַל פִּי בֵן, לֵךְ אֶמוֹר לָהֶם. הָלַךְ וְאָמֵר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל: הָגוּן עַלֵיכֶם בְּצַלְאֵל? אַמִרוּ לוֹ: אָם לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בַּרוּךָ הוּא וּלִפַּנֵיךָ הוּא הַגוּן, לִפָּנִינוֹ לֹא כַּל שֶׁבֵּן!

7. Talmud Berachot 55a

With regard to Bezalel's appointment, Rabbi Yitzḥak said: One may only appoint a leader over a community if he consults with the community and they agree to the appointment, as it is stated: "And Moses said unto the children of Israel: See, the Lord has called by name Bezalel, son of Uri, son of Hur, of the tribe of Judah" (Exodus 35:30). The Lord said to Moses: Moses, is Bezalel a suitable appointment in your eyes? Moses said to Him: Master of the universe, if he is a suitable appointment in Your eyes, then all the more so in my eyes. The Holy One, Blessed be He, said to him: Nevertheless, go and tell Israel and ask their opinion. Moses went and said to Israel: Is Bezalel suitable in your eyes? They said to him: If he is suitable in the eyes of the Holy One, Blessed be He, and in your eyes, all the more so he is suitable in our eyes.

8. רש"י שמות פרק לא פסוק ג

: הַקּוֹדֶשׁ: דּעָת. רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ: תבונה. מַבִין דָבָר מִלְבּוֹ מִתּוֹךְ דְּבָרִים שֶׁלָמֵד: דעת. רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ: 8. Rashi Exodus 31:3

חבמה WISDOM is what a person hears from others and learns (makes his own). UNDERSTANDING is understanding a matter by one's own intelligence deducing it from the things one has already learned. דעת means holy inspiration.

9. אבן עזרא שמות פרק לא פסוק ג

והנה בצלאל היה מלא כל חכמה בחשבון, ומדות, וערכים, ומלאכת שמים וחכמת התולדת, וסוד הנשמה. והיה לו יתרון על כל אנשי דורו, שהיה יודע כל מלאכה, כי רבים חכמי לב לא ידעו אפילו מלאכה אחת, על כן כתוב ובכל מלאכה בוי"ו:

9. Ibn Ezra Exodus 31:3

Now Bezalel was endowed with every wisdom. He mastered the science of mathematics, geometry, proportions, astronomy, biology, and the secret of the human soul. He also towered over the people of his generation in that he knew all manner of workmanship. Many intelligent people do not possess even one practical skill. Hence Scripture prefixes a *vav* to the word *kol* (and) and reads, *u-vekhol melakhah* (and in all manner of workmanship).

10. רמב"ן שמות פרק לא פסוק ב

(ב) ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור - אמר השם למשה ראה קראתי בשם, ומשה אמר לישראל ראו קרא ה' בשם (להלן לה ל). והטעם, כי ישראל במצרים פרוכים בעבודת חומר ולבנים, לא למדו מלאכת כסף וזהב וחרושת אבנים טובות ולא ראו אותם כלל. והנה הוא פלא שימצא בהם אדם חכם גדול בכסף

ובזהב ובחרושת אבן ועץ וחושב ורוקם ואורג, כי אף בלומדים לפני חכמים לא ימצא בקי בכל האומניות כלם, והיודעים ורגילים בהם בבא ידיהם תמיד בטיט ורפש לא יוכלו לעשות בהן אומנות דקה ויפה. ועוד, שהוא חכם גדול בחכמה בתבונה ובדעת להבין סוד המשכן וכל כליו למה צוו ואל מה ירמוזו. ולכן אמר השם למשה שיראה הפלא הזה, וידע כי הוא מלא אותו רוח אלהים לדעת כל אלה בעבור שיעשה המשכן, כי היה רצון מלפניו לעשות המשכן במדבר, ולכבודו בראו, כי הוא קורא הדורות מראש (ישעיה מא ד), כדרך בטרם אצרך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך (ירמיה א ה). ובלשון הזה (לעיל טז כט) ראו כי ה' נתן לכם השבת על כן הוא נותן לכם ביום הששי לחם יומים:

10. Ramban Exodus 31:2

The reason for this is because Israel in Egypt had been crushed under the work in mortar and in brick, and had acquired no knowledge of how to work with silver and gold, and the cutting of precious stones, and had never seen them at all. It was thus a wonder that there was to be found amongst them such a great wise-hearted man who knew how to work with silver and gold, and in cutting of stones [for setting] and in carving of wood, a craftsman, an embroiderer, and a weaver. For even amongst those who study before the experts, you cannot find one who is proficient in all these crafts. And even those who know them and are used to doing them, if their hands are continually engaged in [work with] lime and mud, lose the ability to do with them such artistic and delicate work. Moreover, he [i.e. Bezalel] was a great Sage in wisdom, and in understanding and in knowledge, to understand the secret of the Tabernacle and all its vessels, why they were commanded and to what they hinted. Therefore G-d said to Moses that when he sees this wonder he should know that I filled him with the spirit of G-d, to know all these things in order that he would make the Tabernacle. For it was His Will to make the Tabernacle in the wilderness, and He created him for His glory, for it is He that called the generations from the beginning, it being similar in meaning to the verse, Before I formed thee in the belly I knew thee, and before thou camest forth out of the womb I sanctified thee. The same type of expression we find in the verse, See that the Eternal hath given you the Sabbath; therefore He giveth you on the sixth day the bread of two days.

11. אברבנאל

והחכמה היא העיונית המעיינת בדברים ההכרחים שאינם תלוים בבחירתנו. והתבונה היא במדות ובשכל המעשי המעיין בדברים התלויים בבחירתו והדעת הוא כולל לכלם. וידוע שמי שהשתלם שכלו בשכל העיוני והשגותיו יקצר בשכל המעשי בידיעותיו. ומפני זה החכמים המתבודדים בעיונם תמצאם פתאים בעניני המדינות עד שמפני זה יעד ישעיהו הנביא על מלך המשיח ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה כלומר בשכל העיוני ובמעשי יחד. ולכן היה מהפלא בבצלאל בהיותו שלם בחכמה שהיא העיונית ובתבונה שהיא ידיעת המדיניות.

12. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נה עמוד א

אָמֵר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחְמָנִי אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן: בְּצַלְאֵל עַל שֵׁם תַכְמָתוֹ נִקְרָא. בְּשָׁעָה שֶׁאָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה: לֵךְ אֱמוֹר לוֹ לִבְצַלְאֵל ״עֵשֵׂה לִי מִשְׁכָּן אָרוֹן וְבֵלִים״. הָלַךְ מֹשֶׁה וְהָפַּךְ וְאָמַר לוֹ: ״עֵשֵׂה אָרוֹן וְבֵלִים וּמִשְׁכָּן״. אָמַר לוֹ: מֹשֶׁה רַבִּינוּ, מִנְהָגוֹ שָׁל עוֹלֶם אָדָם בּוֹנֶה בַּיִת וְאַחַר כָּךְ מַכְנִיס לְתוֹבוֹ בֵּלִים, וְאַתָּה אוֹמֵר ״עַשֵּׂה לִי אָרוֹן וְבַלִּים וּמִשְׁכָּן״, בֵּלִים שָׁאַנִי עוֹשֶׂה, לְהֵיכָן אַרְנִיסֵם? שָׁמָּא כָּךְ אָמַר לְדָ הַקּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, ״עַשֵּׂה מִשְׁכַּן אַרוֹן וָבַלִּים״?! אַמַר לוֹ: שַׁמַּא בָּצֵל אֵל הַיִּת וְיַדְעַתַּ?

12. Talmud Berachot 55a

Rabbi Shmuel bar Naḥmani said that Rabbi Yonatan said: Bezalel was called by that name on account of his wisdom. When the Holy One, Blessed be He, said to Moses: Go say to Bezalel, "Make a tabernacle, an ark, and vessels" (see Exodus 31:7–11), Moses went and reversed the order and told Bezalel: "Make an ark, and vessels, and a tabernacle" (see Exodus 25–26). He said to Moses: Moses, our teacher, the standard practice throughout the world is that a person builds a house and only afterward places the vessels in the house, and you say to me: Make an ark, and vessels, and a tabernacle. If I do so in the order you have commanded, the vessels that I make, where shall I put them? Perhaps God told you the following: "Make a tabernacle, ark, and vessels" (see Exodus 36). Moses said to Bezalel: Perhaps you were in God's shadow [betzel El], and you knew precisely what He said. You intuited God's commands just as He stated them, as if you were there.

אָמֵר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: יוֹדֵעַ הָיָה בְּצַלְאֵל לְצָרֵף אוֹתִיּוֹת שָׁנִּבְרְאוּ בָּהֶן שָׁמַיִם וָאָרֶץ. כְּתִיב הָכָא: ״וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּתָבִוּנָה וּבְדַעַת״, וּכְתִיב הָתָם: ״ה׳ בְּתַכְמָה יָסַד אָרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה״. וּכְתִיב: ״בְּדַעְתּוֹ תָּהוֹמוֹת נִבְקַעוּ״.

Rav Yehuda said that Rav said: Bezalel knew how to join the letters with which heaven and earth were created. From where do we derive this? It is written here in praise of Bezalel: "And I have filled him with the spirit of God, in wisdom, and in understanding, and in knowledge, and in all manner of workmanship" (Exodus 31:3); and it is written there with regard to creation of heaven and earth: "The Lord, by wisdom, founded the earth; by understanding He established the heavens" (Proverbs 3:19), and it is written: "By His knowledge the depths were broken up and the skies drop down the dew" (Proverbs 3:20). We see that wisdom, understanding, and knowledge, the qualities with which the heavens and earth were created, are all found in Bezalel.

13. מלבי"ם שמות פרק לה פסוק לד

(לד) ולהורות. הוסיף להודיע שמלבד שהשפיע חכמה על בצלאל לצורך עצמו נתן בלבו להורות לאחרים וללמדם אומניות:

14. העמק דבר שמות פרק לה פסוק לד

(לד) ולהורת נתן בלבו וגו'. שירצה לקבל הטורח והטפול להורות לאחרים אופני המעשה, וגם אם נפל איזה שאלה בהבנת המקרא וכדומה, היה בצלאל מורה הוראה בזה הענין:

15. משך חכמה שמות פרק לה פסוק לא

הענין דמסירת נפש צריך להיות שלא בחקירה והתחכמות יתירה, ויהודה מסר עצמו בים במסירות נפש, כמו דאיתא בתוספתא דסוטה, וכן חור מסר עצמו בעגל. דהחקירה תעכב [ברצון פנימי] מלמסור נפשו על קדוש השם יתברך כעדות יעב"ץ החסיד. לכן אמר שבעבור זה שלא חקרו ולא נתחכמו יותר מדי, לכן "וימלא אותו בחכמה ובדעת" וכו' והבן.

16. ספורנו שמות פרק לא פסוק ב

(ב) ראה קראתי בשם. ראה והבן כי לא אל חנם קראתיו, כי דבר עקרי הוא במלאכת הקדש שתהיה נעשית על ידי בחיר ה' המכוין בפעולתו שיושג תכלית המצוה:

I did not appoint Betzalel for this task arbitrarily, as it is of the essence that someone who is very senior also in spiritual matters must carry out such a sacred task as fashioning the parts of the Tabernacle. Such a person must not only have in mind the desire to technically execute first class artisanship, but he must constantly be conscious of performing a Divine commandment.

<u>17. רש"ר הירש שמות פרק לא פסוק ג</u>

אמור מעתה, שעשיית המשכן לא היתה רק עשייה חיצונית של מעשה אמנות חיצוני, אלא מפעל הקמת בניין, שכל חלקיו היתה להם משמעות סימבולית. הרעיונות המתבטאים במשכן ובכל חלקיו יהיו על לב העושים במלאכה בשעת העשייה; רעיונות אלה ידריכו אותם ואליהם יכוונו את ליבם.